

Турцитѣ били извѣстни за това предприятие отъ своитѣ шпиони и взели мѣрки за да препятствуватъ¹⁾. На много мѣста преградили съ плетища отъ прѣчки, побили и гжсти колове за да неможтѣ доближи саловетѣ до брѣга, тъй щото руситѣ трѣбвало разни спѣнки да посрещатъ и врѣме да губятъ.

Особно препятствие посрещнали отъ наводнението на Дунава. За да излезжтѣ на сушата често пѣти попадали въ многобройнитѣ блата и солдатитѣ постоянно се валяли изъ водата. Турцитѣ като чули отъ хълмѣтъ шумъ и плѣскание по водата, почнали да стрѣлятъ въ тъмнината, нѣ руситѣ не отговаряли и по възможности безъ шумъ слѣдвали да преминаватъ. Около 3 часа сутрѣнта когато взело да се зазорва, чулъ се първия висрѣлъ изъ една отъ турскитѣ батареи, отправенъ противъ настѣпающитѣ руски колонни а пѣкъ когато излѣзжали на сухо, турцитѣ които били 3000 д. пѣхота и 300 д. конница съ двѣ орудия, отъ разни страни ги нападали, преслѣдвали и раненитѣ най-жестоко мѣчили.

Руситѣ се намѣрили между двѣ неприятности, — отпредъ огънь и ножъ а отдирѣ вода па и позоръ. Нѣ както всяки пѣтъ сж избѣгвали позора, така и сега рѣшили да вървятъ напредъ, та ако ще би и всички да изгинжтъ. Поручикъ Елснеръ²⁾ и прапорщикъ Сушковъ като извикали на войницитѣ „настѣпление“, повели ги и между силния огънь отъ страна на укрѣпенитѣ турци, неустранимо се хвърлили върху тѣхъ, завзели позицитѣ имъ между селата Гарвино и Вакарени и утвърдили се по височинитѣ на Буджака.

Турскитѣ войници които до това врѣме слушали само, че руситѣ наадали като аслани (лъвове), а сега щомъ видѣли съ очитѣ си една шепа руси да напада съ такава самоотвърженостъ и съ такова юначество на една огромна сила, едни отъ тѣхъ почнали да обѣгатъ къмъ Мачинъ а други паднали въ плѣнь.

Въ това сражение убити: подпоручицитѣ Разилиевъ и Николеский отъ Рязекия полкъ, Разилиевъ отъ Рязанский полкъ

¹⁾ Въ Румѣния се появили много шпиони: евреи, цигани, арменци и прч. за което на 7-й Юний страната се обяви въ военно положение, а всяко подозрително лице да бѣде сѣдено отъ военни сѣдилища.

²⁾ Поручикъ Елснеръ, е първия който се хвърлил на турския брѣгъ, за което императора се рѣкувалъ съ него; далъ му и Св. Георгиевския кръстъ.